

УДК 338.48(477-25)

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВЕЛИКОГО МІСТА (НА ПРИКЛАДІ МІСТА КИЄВА)

Т. Пилипченко

НВК №209 «Сузір'я» м. Києва

На сьогодні для сучасного міського мешканця дуже важливим є питання відпочинку. У період активного соціально-економічного розвитку, активізації процесів глобалізації, швидкого ритму життя, інтенсифікації суспільного виробництва зростає роль рекреаційно-туристичного потенціалу великого міста для організації відпочинку та розвитку життєвих сил міських мешканців.

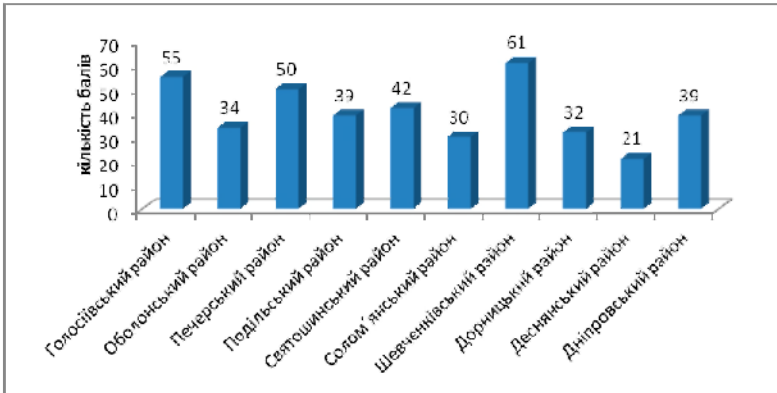
Рекреаційно-туристичний потенціал міста охоплює сукупність природних, культурно-історичних та соціально-економічних туристично-рекреаційних ресурсів, а також частину міської інфраструктури, що обслуговує ці ресурси та використовується для підвищення добробуту населення, його оздоровлення, збереження високого рівня охорони природи й довкілля, а також збереження традицій і різноманітних соціальних, культурних цінностей міста.

Ми оцінили рекреаційно-туристичний потенціал міста Києва за базовою методикою авторського колективу під керівництвом професора В.С. Кравціва, представленою у його роботі «Науково-методичні засади реформування туристичної сфери» [1, с.74]. Ця методика дає змогу оцінити рекреаційно-туристичний потенціал будь-якого населеного пункту за основними його складовими частинами.

Оцінювання природних рекреаційно-туристичних ресурсів міста Києва здійснювалося за такими показниками: рельєф, водні об'єкти, рослинність, природоохоронні території. Найвищий показник забезпеченості природними рекреаційно-туристичними ресурсами мають Голосіївський район (34 бали) та Шевченківський район (32 бали). Культурно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси міста Києва оцінювали за наявністю пам'яток архітектури, історії та культури. У Деснянському (3 бали), Оболонському (5 балів) та Дарницькому (6 балів) районах представлено найменшу кількість цих ресурсів. Аналіз соціально-економічних рекреаційно-

туристичних ресурсів міста Києва (наявність основних видів соціально-економічної інфраструктури міста) виявив, що Шевченківський (19 балів), Печерський (15 балів) та Подільський (15 балів) райони мають високий рівень забезпеченості згаданими ресурсами.

Загальні результати оцінювання рекреаційно-туристичних ресурсів адміністративних районів міста Києва довели, що найбільшу кількість рекреаційно-туристичних ресурсів має Шевченківський район міста Києва (61 бал), а найменшу – Деснянський район (21 бал) (рис. 1).

Рис. 1. Результати оцінювання рекреаційно-туристичних ресурсів адміністративних районів міста Києва

Виявлена тенденція насамперед пов'язана з розвитком соціально-економічної складової частини рекреаційно-туристичного потенціалу вказаних районів, а також із розміщенням об'єктів культурно-історичної спадщини в районах. Оскільки Деснянський район – один із наймолодших адміністративних районів міста Києва, що був створений шляхом руйнування попередніх сільських поселень на цій території, то він зазнав кардинальної зміни природного рекреаційно-туристичного потенціалу та не має достатньо сформованої культурно-історичної спадщини на своїй території. Через порушення у функціонуванні перших двох складових частин рекреаційно-туристичного потенціалу розвиток третьої не досягнув бажаного рівня.

Підвищити рівень рекреаційно-туристичної привабливості Деснянського району можна шляхом модернізації культурно-історичної складової частини, а саме: шляхом розширення культур-

ного компонента (проведення різноманітних заходів, конкурсів та фестивалів) на території району. Це дасть можливість за рахунок фінансових надходжень від заходів поліпшити рівень його соціально-економічних ресурсів, окрім того, збільшиться сума податків, що надходять до місцевого бюджету, надалі ці надходження забезпечать місцеве населення робочими місцями та нададуть можливість для розвитку природного рекреаційно-туристичного ресурсу району [3, 4, 5].

Іншим варіантом розв'язання проблеми низького рівня рекреаційно-туристичного потенціалу може стати механічне переведення коштів від «перспективних» районів до «відсталих», але лише для розвитку всіх складових елементів рекреаційно-туристичного потенціалу району [2].

Отже, розвиток рекреаційно-туристичного потенціалу великого міста як прибуткового сектора економіки країни є важливим чинником її соціально-культурного піднесення, збереження самобутності та національної ідентичності у процесі інтеграції у європейські та світові глобалізаційні процеси. Основні шляхи підвищення рекреаційно-туристичного потенціалу міста мають бути спрямовані на поліпшення рівня соціально-економічного розвитку країни в цілому.

Список використаних джерел:

1. Кравців В. С. Науково-методичні засади реформування рекреаційної сфери / |В.С. Кравців, Л.С. Гринів, М.В. Копач, С.П. Кузик| / ІРД НАН України. – Львів, 1999. – 78 с.
2. Стратегія регіонального розвитку туризму : монографія, Левницька І. В., Корж Н. В., Кізюн А. Г., Онишук Н. В. – Київ, 2013. – 192 с.
3. Менеджмент туристичної індустрії : [навч. посіб.] / І. М. Школа, Т. М. Ореховська, І. Д. Козьменко [та ін.]; за ред. проф. Школи І. М. – Чернівці : ЧТЕІ КНТЕУ, 2003. – 662 с.
4. Момот Т. В. Основні напрями формування ринку туристичних послуг [Електронний ресурс] / Т. В. Момот // Економіка. Управління. Інновації. – 2009. – № 1. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/eui/2009_1/09mtvrtp.pdf
5. Папирян Г. А. Международные экономические отношения. Экономика туризма : [учебное пособие] / Г. А. Папирян. – Москва : Финансы и статистика, 2000. – 208 с.